

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616203601
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8616203601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Diany Vlčkovej, v spore žalobkyne S. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom L. O. XXXX/XX, D., adresa na doručovanie: L. D. XXX/XX, K. D., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 23.3.2017 č. k. 6Csp/24/2016 - 31 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 18,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že u ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo požadovať primerané finančné zadostučinenie vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný porušil niektorú z povinností, ktorú mu ukladá zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Z dokazovania zistil, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa v konaní vedenom na OS D. sp. zn. 8C/48/2014 uplatňovala voči žalovanému nárok z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 4.386,32 eur z dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí, ktorý tvorí základ žaloby. V tomto ukonaní uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, súd prvej inštancie zdôraznil, že bolo zistené, že voči žalobkyni bolo začaté aj trestné stíhanie pre prečin úverového podvodu v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou, ktoré bolo zastavené v dôsledku čoho žalobkyni vznikla aj nemajetková ujma. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobkyne ako spotrebiteľa a so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, súd prvej inštancie považoval požadované finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur za primerané, návrhu tak vyhovel. O trovách konania strán rozhodol podľa § 255 C.s.p. a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok rozhodol postupom podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd podľa jeho názoru pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať úspešnosť toho- ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Nie je vylúčené, aby súd po zvážení všetkých okolností, aj napriek úspechu v konaní, odmietol finančné zadosťučinenie priznať. Ide v tejto súvislosti o náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že už neprichádza do úvahy uvedenie veci do pôvodného stavu, resp. zrušenie rozhodnutia. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobcu tým, že mu finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Takisto je otáznosť, či je právne prípustné priznať právnu ochranu tomu, kto sám právo porušuje. Z predmetnej zmluvy už bolo priznané žalobcovi bezdôvodné obohatenie a nie je dôvod na to, aby mu bola priznaná ďalšia suma. Žalobca plnil veriteľovi len to, s čím spočiatku súhlasil a bol o tom dostatočne informovaný, preto žalovaný tvrdí, že žiadna ujma mu vzniknúť nemohla. Žalobca relevantne neodôvodnil nárok na finančné zadosťučinenie. V súvislosti so spôsobom vyčíslenia finančného zadosťučinenia žalovaný zdôrazňuje, že vyčísľovať nemajetkovú ujmu s ohľadom na majetkový nárok nie je možné. Žalovaný priznaný nárok považuje za neprimeranú ochranu spotrebiteľa, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu, v dôsledku čoho je hrubo porušované právo na spravodlivý súdny proces ako i nevyváženosť práv a povinností, ku ktorým sa dlžník v dôsledku zmluvy o úvere zaviazal. Podľa týchto dôvodov navrhol žalovaný podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Ako je zrejmé z obsahu spisu, vo vzťahu medzi stranami sporu bolo na Okresnom súde D. vedené konanie pod sp. zn. XC/XX/XXXX. V tomto konaní bolo vyhovené žalobkyni o zaplatenie sumy 4.386,32 eur s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Súd v uvádzanom konaní mal za preukázané, že žalobkyni ako dlžníčke bol na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.2.2006 poskytnutý úver zo strany žalovaného ako veriteľa, išlo o spotrebiteľský úver vo výške 863,- eur, za ktorý zaplatila spolu 5.249,32 eur. Keďže úverová zmluva neobsahovala povinný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, s čím priamo zákon (§ 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch) spája následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti takejto zmluvy, žalobkyňa mala zaplatiť žalovanému len istinu úveru v dôsledku čoho uplatňovaná suma 4.386,32 eur tvorila bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Súd žalobe v uvádzanom konaní v celom rozsahu vyhovel a rozsudok zo dňa 16.2.2015 č. k. XC/XX/XXXX-XXX nadobudol právoplatnosť dňa 4.4.2016.

8. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je aj povinnosť upravená v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrániť spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

9. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

10. Ako už bolo uvádzané, v konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. XC/XX/XXXX sa žalobkyňa od žalovaného domohla vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s tým, že úver poskytnutý žalovaným bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, nepochybne pri uzatváraní kontraktu so žalobkyňou nedodrжал zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobkyňa sa z tohto titulu voči žalovanému úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné konštatovať, že takéto konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur, tak ako to správne určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal v súlade so zákonom. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

11. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom podľa § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Úspešnej žalobkyňi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).